Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

4 octombrie 2024*

„Trimitere preliminară – Agricultură și pescuit – Produse ecologice – Regulamentul (UE) 2018/848 – Norme privind producția ecologică – Articolul 16 – Etichetare – Articolul 30 – Termeni referitori la producția ecologică – Articolul 33 – Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică – Condiții de utilizare – Conformitatea produsului cu Regulamentul 2018/848 – Articolele 45 și 48 – Importul de produse dintr-o țară terță pentru a fi introduse pe piața Uniunii ca produse ecologice – Echivalența normelor de producție ale acestei țări terțe cu normele Regulamentului 2018/848 – Utilizarea logoului țării terțe pentru producția ecologică”

În cauza C-240/23,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Bundesverwaltungsgericht (Curtea Administrativă Federală, Germania), prin decizia din 9 decembrie 2022, primită de Curte la 17 aprilie 2023, în procedura

Herbaria Kräuterparadies GmbH

împotriva

Freistaat Bayern,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, doamna K. Jürimäe, domnii C. Lycourgos, E. Regan, T. von Danwitz, Z. Csehi, președinți de cameră, domnul S. Rodin, doamna L. S. Rossi (raportoare), domnii I. Jarukaitis, A. Kumin, N. Jääskinen, doamna I. Ziemele și domnul M. Gavalec, judecători,

avocat general: domnul J. Richard de la Tour,

grefier: doamna N. Mundhenke, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 18 martie 2024,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru Herbaria Kräuterparadies GmbH, de H. Schmidt, Rechtsanwalt;

– pentru Freistaat Bayern, de C. Diroll, C. Novak și J. Vogel, în calitate de agenți;

* Limba de procedură: germana.

– pentru Parlamentul European, de I. Anagnostopoulou și U. Rösslein, în calitate de agenți;

– pentru Consiliul Uniunii Europene, de L. Hamtcheva și R. Meyer, în calitate de agenți;

– pentru Comisia Europeană, de A. C. Becker și A. Dawes, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 18 iunie 2024,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea, pe de o parte, a articolului 16 alineatul (1), a articolului 30 alineatele (1) și (2), a articolului 33 alineatul (1), a articolului 45 alineatul (1) și a articolului 48 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului (JO 2018, L 150, p. 1) și a punctului 2.2.2 litera (f) din partea IV din anexa II la acesta, precum și, pe de altă parte, a articolului 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Herbaria Kräuterparadies GmbH (denumită în continuare „Herbaria”), pe de o parte, și Freistaat Bayern (landul Bavaria, Germania), pe de altă parte, în legătură cu interdicția impusă Herbaria să utilizeze logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică și termeni referitori la producția ecologică la introducerea pe piață în Uniune a unui amestec de sucuri de fructe și de extracte din plante care conține, în afară de produse ecologice, vitamine și gluconat feros care nu provin din agricultura ecologică.

Cadrul juridic

Regulamentul (CE) nr. 834/2007

3 Articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO 2007, L 189, p. 1), intitulat „Utilizarea termenilor referitori la producția ecologică”, prevedea la alineatul (1):

„În sensul prezentului regulament, un produs este considerat ca purtând termeni referitori la metoda de producție ecologică în cazul în care, pe etichetă, pe materialele publicitare sau în documentele comerciale, produsul în cauză, ingredientele sau materiile sale prime sunt descrise în termeni care sugerează cumpărătorului că produsul, ingredientele sau materiile sale prime au fost obținute în conformitate cu normele aplicabile producției prevăzute de prezentul regulament. În special, termenii enumerați în anexă, cuvintele derivate și diminutivele acestora, precum «bio» și «eco», singure sau în combinație, pot fi folosite pe teritoriul Comunității și în orice limbă comunitară pentru etichetarea și promovarea unui produs ce răspunde exigențelor prevăzute de prezentul regulament.

În etichetarea sau promovarea produselor agricole vii sau neprocesate se pot folosi termeni referitori la metoda de producție ecologică doar atunci când, ca cerință suplimentară, toate ingredientele respectivului produs au fost de asemenea create în conformitate cu cerințele prevăzute de prezentul regulament.”

4 Articolul 33 din Regulamentul nr. 834/2007, intitulat „Importul de produse ce oferă garanții echivalente”, prevedea la alineatul (2):

„În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia [Europeană] recunoaște țările terțe al căror sistem de producție este conform cu principiile și normele aplicabile producției echivalente cu cele prevăzute în titlurile II, III și IV și ale căror măsuri de control au o eficiență echivalentă cu cele impuse prin titlul V și întocmește o listă a acestor țări. Evaluarea echivalenței ține cont de orientările generale din [directivele privind producția, prelucrarea, etichetarea și comercializarea alimentelor provenite din agricultura ecologică, stabilite de Comisia Codex Alimentarius în cadrul punerii în aplicare a programului mixt al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) și al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS)] CAC/GL 32.

[…]”

Regulamentul (CE) nr. 889/2008

5 Articolul 27 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO 2008, L 250, p. 1), intitulat „Utilizarea anumitor produse și substanțe în procesarea alimentelor”, prevede la alineatul (1):

„În sensul articolului 19 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul [nr. 834/2007], numai următoarele substanțe pot fi utilizate în procesarea produselor agricole ecologice, cu excepția vinului:

[…]

(f) minerale (inclusiv oligoelemente), vitamine, aminoacizi și micronutrienți, autorizați numai în măsura în care utilizarea lor în alimentele în care sunt incorporate este impusă de lege.”

Regulamentul (CE) nr. 1235/2008

6 Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 al Comisiei din 8 decembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește regimul de import al produselor ecologice din țări terțe (JO 2008, L 334, p. 25) prevedea la alineatul (1):

„Comisia stabilește o listă a țărilor terțe recunoscute în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul [nr. 834/2007]. Lista țărilor terțe recunoscute figurează în anexa III la prezentul regulament. […]”

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 126/2012

7 Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 126/2012 al Comisiei din 14 februarie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 în ceea ce privește documentele justificative și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1235/2008 în ceea ce privește regimul de import al

produselor ecologice din Statele Unite ale Americii (JO 2012, L 41, p. 5) a inclus Statele Unite ale Americii pe lista țărilor terțe recunoscute, care figurează în anexa III la Regulamentul nr. 1235/2008.

Regulamentul 2018/848

8 Considerentele (6), (9), (15), (17), (73), (77)-(79), (93), (95), (96), (108) și (123) ale Regulamentului 2018/848 enunță:

„(6) Având în vedere obiectivele politicii Uniunii privind producția ecologică, cadrul juridic stabilit pentru implementarea politicii respective ar trebui să vizeze asigurarea concurenței loiale și a funcționării adecvate a pieței interne a produselor ecologice, menținerea și justificarea încrederii consumatorilor în produsele etichetate ca ecologice și crearea unor condiții care să permită dezvoltarea politicii în armonie cu evoluțiile producției și ale pieței.

[…]

(9) Având în vedere evoluția dinamică a sectorului ecologic, Regulamentul [nr. 834/2007] a identificat necesitatea unei viitoare revizuiri a normelor Uniunii privind producția ecologică, ținând cont de experiența dobândită prin aplicarea normelor respective. Potrivit rezultatelor respectivei revizuiri efectuate de Comisie, cadrul juridic al Uniunii care reglementează producția ecologică ar trebui îmbunătățit pentru a prevedea norme care să corespundă așteptărilor ridicate ale consumatorilor și care să garanteze suficientă claritate pentru cei cărora li se adresează. Prin urmare, Regulamentul [nr. 834/2007] ar trebui abrogat și înlocuit de un nou regulament.

[…]

(15) Proiectele de cercetare au demonstrat că încrederea consumatorilor este crucială pe piața alimentelor ecologice. Pe termen lung, normele care nu sunt demne de încredere pot știrbi încrederea publicului și pot duce la eșecul pieței. Prin urmare, dezvoltarea durabilă a producției ecologice în Uniune ar trebui să se bazeze pe norme de producție robuste, armonizate la nivelul Uniunii și care răspund așteptărilor operatorilor și ale consumatorilor în ceea ce privește calitatea produselor ecologice și respectarea principiilor și a normelor stabilite în prezentul regulament.

[…]

(17) Prezentul regulament ar trebui să reprezinte baza dezvoltării durabile a producției ecologice și a obținerii unor efecte pozitive ale acesteia asupra mediului, asigurând în același timp funcționarea eficace a pieței interne a produselor ecologice și o concurență loială, ajutând astfel fermierii să obțină un venit echitabil, asigurând încrederea consumatorilor, protejând interesele consumatorilor și încurajând circuitele scurte de distribuție și producția locală. Aceste obiective ar trebui să fie realizate prin respectarea principiilor generale și specifice și a normelor de producție generale și detaliate aplicabile producției ecologice.

[…]

(73) Etichetarea produselor agricole și a alimentelor ar trebui să facă obiectul normelor generale prevăzute de [Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO 2011, L 304, p. 18)] și, în special, obiectul dispozițiilor care vizează prevenirea unei etichetări care ar putea crea confuzie în rândul consumatorilor sau ar putea induce în eroare consumatorii. În plus, în prezentul regulament ar trebui prevăzute dispoziții specifice referitoare la etichetarea produselor ecologice și în conversie. Aceste dispoziții ar trebui să protejeze atât interesele operatorilor, prin faptul că produsele lor sunt corect identificate pe piață, bucurându-se de condiții de concurență loiale, cât și interesele consumatorilor de a putea alege în cunoștință de cauză.

[…]

(77) Pentru a asigura claritatea pentru consumatorii de pe întreaga piață a Uniunii, utilizarea logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică ar trebui să devină obligatorie pentru toate alimentele ecologice preambalate produse pe teritoriul Uniunii. În plus, ar trebui să fie posibilă utilizarea voluntară a logoului respectiv în cazul produselor ecologice care nu sunt preambalate și care sunt produse în Uniune și în cazul oricăror produse ecologice importate din țări terțe, precum și în scopuri de informare și educaționale. Modelul logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică ar trebui stabilit.

(78) Totuși, pentru a se evita inducerea în eroare a consumatorilor în ceea ce privește caracterul ecologic al întregului produs, este oportună limitarea utilizării logoului respectiv la produsele care conțin numai sau aproape numai ingrediente ecologice. Prin urmare, nu ar trebui permisă utilizarea logoului în etichetarea produselor în conversie sau a produselor prelucrate în cazul cărora ingredientele agricole sunt ecologice într-o proporție mai mică de 95 % ca greutate.

(79) Pentru a se evita orice confuzie posibilă în rândul consumatorilor în privința originii produsului, din UE sau din afara UE, atunci când se utilizează logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică, consumatorii ar trebui informați despre locul în care au fost cultivate materiile prime agricole din care este compus produsul. În acest context, ar trebui să fie permisă referirea la acvacultură, în loc de agricultură, pe eticheta produselor obținute din acvacultură ecologică.

[…]

(93) Experiența dobândită prin acordurile pentru importul de produse ecologice în Uniune în temeiul Regulamentului [nr. 834/2007] a arătat necesitatea revizuirii acordurilor respective, pentru a se răspunde așteptărilor consumatorilor ca produsele ecologice importate să respecte standarde la fel de stricte ca și cele ale Uniunii, precum și pentru a se asigura accesul produselor ecologice din Uniune pe piața internațională. În plus, este necesar să se asigure claritate în ceea ce privește normele aplicabile exportului de produse ecologice, în special prin stabilirea certificatelor de export ecologic.

[…]

(95) Ar trebui menținută posibilitatea accesului pe piața Uniunii a produselor ecologice care nu sunt conforme cu normele Uniunii privind producția ecologică, dar care provin din țări terțe ale căror producții ecologice și sisteme de control au fost recunoscute ca echivalente cu cele ale Uniunii. Totuși, recunoașterea echivalenței țărilor terțe, astfel cum este prevăzută în Regulamentul [nr. 834/2007], ar trebui acordată doar prin intermediul acordurilor internaționale dintre Uniune și țările terțe respective, în cadrul căruia s-ar urmări, de asemenea, recunoașterea reciprocă a echivalenței pentru Uniune.

(96) Țările terțe recunoscute în scopul echivalenței în temeiul Regulamentului [nr. 834/2007] ar trebui recunoscute în continuare ca atare în temeiul prezentului regulament, pentru o perioadă limitată, necesară pentru asigurarea unei tranziții fără probleme la sistemul de recunoaștere prin acord internațional, cu condiția ca țările terțe respective să asigure în continuare echivalența producției lor ecologice și a normelor lor de control cu normele relevante ale Uniunii aflate în vigoare și cu condiția să îndeplinească toate cerințele legate de supravegherea recunoașterii lor de către Comisie. Supravegherea respectivă ar trebui să se bazeze în special pe rapoartele anuale trimise Comisiei de țările terțe recunoscute în cauză.

[…]

(108) Este necesar să se prevadă măsuri pentru asigurarea unei tranziții fără dificultăți la cadrul juridic care reglementează importul de produse ecologice și în conversie în Uniune, astfel cum este modificat prin prezentul regulament.

[…]

(123) Întrucât obiectivele prezentului regulament, în special concurența loială și funcționarea adecvată a pieței interne a produselor ecologice, precum și asigurarea încrederii consumatorilor în produsele respective și în logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere armonizarea necesară a normelor privind producția ecologică, obiectivele respective pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 [TUE]. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.”

9 Regulamentul 2018/848 se compune din nouă capitole, printre care capitolul I, intitulat „Obiect, domeniu de aplicare și definiții”, care conține articolele 1-3, capitolul III, intitulat „Norme de producție”, care conține articolele 9-29, capitolul IV, intitulat „Etichetarea”, care conține articolele 30-34, și capitolul VII, intitulat „Comerțul cu țări terțe”, care conține articolele 44-49.

10 Articolul 2 din acest regulament, intitulat „Domeniu de aplicare”, prevede la alineatul (1):

„Prezentul regulament se aplică următoarelor produse de origine agricolă, inclusiv celor provenite din acvacultură și apicultură, enumerate în anexa I la TFUE și produselor derivate din produsele respective, atunci când acestea sunt sau se intenționează ca acestea să fie produse, pregătite, etichetate, distribuite, introduse pe piață, importate în ori exportate din Uniune:

(a) produse agricole vii sau neprelucrate, inclusiv semințe și alte materiale de reproducere a plantelor;

(b) produse agricole prelucrate pentru utilizare ca alimente;

(c) hrană pentru animale.

[…]”

11 Articolul 3 din regulamentul menționat, intitulat „Definiții”, prevede:

„În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

[…]

64. «echivalență» înseamnă îndeplinirea acelorași obiective și principii prin aplicarea unor norme care garantează același nivel de asigurare a respectării;

[…]”

12 Articolul 16 din același regulament, intitulat „Norme de producție privind alimentele prelucrate”, are următorul cuprins:

„(1) Operatorii care produc alimente prelucrate respectă, în special, normele detaliate de producție prevăzute în anexa II partea IV și în orice act de punere în aplicare menționat la alineatul (3) din prezentul articol.

[…]

(3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește tehnicile autorizate în prelucrarea produselor alimentare.

[…]”

13 Potrivit articolului 30 din Regulamentul 2018/848, intitulat „Utilizarea termenilor referitori la producția ecologică”:

„(1) În sensul prezentului regulament, un produs este considerat ca purtând termeni referitori la producția ecologică în cazul în care, pe etichetă, pe materialele publicitare sau în documentele comerciale, produsul în cauză, ingredientele sale sau materiile prime pentru hrana pentru animale utilizate pentru producerea sa sunt descrise în termeni care sugerează cumpărătorului că produsul, ingredientele sau materiile sale prime pentru hrana pentru animale au fost produse în conformitate cu prezentul regulament. În special, termenii enumerați în anexa IV, cuvintele

derivate și diminutivele acestora, precum «bio» și «eco», singure sau în combinație, pot fi folosite, pe întreg teritoriul Uniunii și în orice limbă enumerată în anexa respectivă, pentru etichetarea și promovarea produselor menționate la articolul 2 alineatul (1) conforme cu prezentul regulament.

(2) În cazul produselor menționate la articolul 2 alineatul (1), termenii menționați la prezentul articol alineatul (1) nu se utilizează nicăieri în Uniune, în niciuna dintre limbile enumerate în anexa IV, pe etichetă, pe materialele publicitare sau în documentele comerciale ale unui produs care nu este conform cu prezentul regulament.

[…]”

14 Articolul 32 din acest regulament, intitulat „Indicații obligatorii”, prevede la alineatul (2):

„În cazul în care se utilizează logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică, în același câmp vizual cu acesta apare și o indicație a locului în care au fost cultivate materiile prime agricole din care este compus produsul, sub una din următoarele forme, după caz:

(a) «Agricultură UE», atunci când materia primă agricolă a fost cultivată în Uniune;

(b) «Agricultură non-UE», atunci când materia primă agricolă a fost cultivată în țări terțe;

(c) «Agricultură UE/non-UE», atunci când o parte din materiile prime agricole a fost cultivată în Uniune, iar altă parte a fost cultivată într-o țară terță.

[…]”

15 Articolul 33 din regulamentul menționat, intitulat „Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică”, are următorul cuprins:

„(1) Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică poate fi utilizat pentru etichetarea, prezentarea și publicitatea produselor conforme cu prezentul regulament.

[…]

(2) Cu excepția cazului în care este utilizat în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf, logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică este o atestare oficială în conformitate cu articolele 86 și 91 din [Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO 2017, L 95, p. 1)].

[…]

(5) La etichetarea, prezentarea și publicitatea produselor conforme cu prezentul regulament pot fi utilizate logouri naționale și logouri private.

[…]”

16 Articolul 45 din Regulamentul 2018/848, intitulat „Importul de produse ecologice și de produse în conversie”, prevede la alineatul (1):

„Un produs poate fi importat dintr-o țară terță pentru a fi introdus pe piață în Uniune ca produs ecologic sau ca produs în conversie dacă sunt îndeplinite următoarele trei condiții:

(a) produsul este un produs menționat la articolul 2 alineatul (1);

(b) se aplică una din următoarele:
   (i) produsul respectă capitolele II, III și IV din prezentul regulament, iar autoritățile de control sau organismele de control recunoscute în conformitate cu articolul 46 au controlat toți operatorii și grupurile de operatori, astfel cum sunt menționate la articolul 36, inclusiv exportatorii din țara terță în cauză, iar autoritățile sau organismele respective le-au furnizat tuturor operatorilor, grupurilor de operatori și exportatorilor respectivi un certificat care confirmă că respectă prezentul regulament;
   (ii) în cazul în care produsul provine dintr-o țară terță recunoscută în conformitate cu articolul 47, produsul respectiv respectă condițiile stabilite în acordul comercial relevant; sau
   (iii) în cazul în care produsul provine dintr-o țară terță recunoscută în conformitate cu articolul 48, produsul respectiv respectă normele echivalente de producție și control ale țării terțe respective și este importat cu un certificat de inspecție care confirmă respectarea și care a fost eliberat de autoritățile competente, autoritățile de control sau organismele de control ale țării terțe respective; și

(c) operatorii din țările terțe pot furniza în orice moment importatorilor și autorităților naționale din Uniune și din țările terțe respective informații care permit identificarea operatorilor care sunt furnizorii lor și a autorităților de control sau a organismelor de control ale acestor furnizori, pentru a se asigura trasabilitatea produsului ecologic sau în conversie în cauză. Aceste informații se pun, de asemenea, la dispoziția autorităților de control sau a organismelor de control ale importatorilor.”

17 Potrivit articolului 47 din acest regulament, intitulat „Echivalența în temeiul unui acord comercial”:

„O țară terță recunoscută menționată la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) este o țară terță pe care Uniunea a recunoscut-o în temeiul unui acord comercial ca având un sistem de producție care îndeplinește aceleași obiective și principii prin aplicarea unor norme care asigură același nivel de garantare a conformității pe care îl asigură normele Uniunii.”

18 Articolul 48 din regulamentul menționat, intitulat „Echivalența în temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007”, prevede:

„(1) O țară terță recunoscută menționată la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) este o țară terță care a fost recunoscută în scopul echivalenței în temeiul articolului 33 alineatul (2) din

Regulamentul [nr. 834/2007], inclusiv cele recunoscute în temeiul măsurii tranzitorii prevăzute la articolul 58 din prezentul regulament.

Recunoașterea respectivă a țărilor terțe expiră la 31 decembrie 2025.

(2) Pe baza rapoartelor anuale care trebuie trimise Comisiei până la data de 31 martie a fiecărui an de țările terțe menționate la alineatul (1), referitoare la punerea în aplicare și executarea măsurilor de control stabilite de țările respective, și având în vedere orice altă informație primită, Comisia asigură supravegherea adecvată a țărilor terțe recunoscute prin reexaminarea regulată a recunoașterii lor. În acest scop, Comisia poate solicita ajutorul statelor membre. Caracterul supravegherii se stabilește pe baza unei evaluări a probabilității nerespectării, ținând cont în special de volumul exporturilor către Uniune din țara terță în cauză, de rezultatele activităților de monitorizare și supraveghere efectuate de autoritatea competentă și de rezultatele controalelor anterioare. Comisia prezintă periodic Parlamentului European și Consiliului [Uniunii Europene] un raport privind rezultatele reexaminării efectuate.

[…]”

19 Anexa II la același regulament cuprinde partea IV, privind normele de producție referitoare la alimentele prelucrate. Punctul 2.2.2 din această parte IV are următorul cuprins:

„La prelucrarea alimentelor, este permisă utilizarea următoarelor produse și substanțe:

[…]

(f) mineralele (inclusiv oligoelementele), vitaminele, aminoacizii și micronutrienții, cu condiția ca:
   (i) utilizarea lor în alimentele destinate consumului normal este o cerință legală care decurge direct din dispoziții de drept al Uniunii sau din dispoziții de drept intern compatibile cu dreptul Uniunii, cu consecința că alimentele nu pot fi introduse deloc pe piață ca alimente destinate consumului normal dacă mineralele, vitaminele, aminoacizii sau micronutrienții respectivi nu sunt adăugați; […]

[…]”

20 Anexa IV la Regulamentul 2018/848, intitulată „Termenii prevăzuți la articolul 30”, are următorul cuprins:

„BG: биологичен.

ES: ecológico, biológico, orgánico.

CS: ekologické, biologické.

DA: økologisk.

DE: ökologisch, biologisch.

ET: mahe, ökoloogiline.

EL: βιολογικό.

EN: organic.

FR: biologique.

GA: orgánach.

HR: ekološki.

IT: biologico.

LV: bioloģisks, ekoloģisks.

LT: ekologiškas.

LU: biologesch, ökologesch.

HU: ökológiai.

MT: organiku.

NL: biologisch.

PL: ekologiczne.

PT: biológico.

RO: ecologic.

SK: ekologické, biologické.

SL: ekološki.

FI: luonnonmukainen.

SV: ekologisk.”

Regulamentul (UE) 2020/1693

21 Considerentul (7) al Regulamentului (UE) 2020/1693 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 noiembrie 2020 de modificare a Regulamentului (UE) 2018/848 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește data de aplicare a acestuia și anumite alte date menționate în regulamentul respectiv (JO 2020, L 381, p. 1) enunță:

„Pandemia de COVID-19 și criza de sănătate publică aferentă reprezintă o provocare fără precedent și pentru țările terțe și operatorii stabiliți în țări terțe. În consecință, în cazul țărilor terțe care au fost recunoscute ca echivalente în temeiul articolului 33 alineatul (2) din Regulamentul [nr. 834/2007] este oportun să se prelungească cu un an data expirării recunoașterii lor, până la 31 decembrie 2026, astfel încât aceste țări terțe să aibă timp suficient pentru a-și schimba statutul fie prin încheierea unui acord comercial cu Uniunea, fie prin respectarea pe deplin de către operatorii lor a Regulamentului [2018/848], fără perturbări inutile ale comerțului cu produse ecologice.”

22 Articolul 1 din acest regulament prevede:

„Regulamentul [2018/848] se modifică după cum urmează:

[…]

2. La articolul 48 alineatul (1) al doilea paragraf, data «31 decembrie 2025» se înlocuiește cu « 31 decembrie 2026».

[…]”

Litigiul principal și întrebările preliminare

23 Herbaria produce o băutură denumită „Blutquick”, compusă dintr-un amestec de sucuri de fructe și extracte de plante obținute din producția ecologică. În această băutură, care este comercializată ca supliment alimentar, sunt adăugate vitamine nevegetale și gluconat feros. Pe ambalaj figurează logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică, eticheta ecologică națională, precum și o referire la faptul că ingredientele provin din „agricultura ecologică controlată”.

24 Prin decizia din 18 ianuarie 2012, Bayerische Landesanstalt für Landwirtschaft (Institutul pentru Agricultură din landul Bavaria, Germania) a dispus printre altele ca Herbaria să elimine, până la 1 decembrie 2012, referirea la producția ecologică protejată în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul nr. 834/2007 care apărea pe eticheta, în materialele publicitare și cu ocazia comercializării produsului Blutquick, pentru motivul că, în temeiul dispozițiilor acestui regulament și ale articolului 27 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 889/2008, nu era permisă adăugarea vitaminelor și a mineralelor în produsele prelucrate care purtau termenul „ecologic” decât în măsura în care utilizarea lor era impusă de lege. Potrivit Institutului pentru Agricultură din landul Bavaria, acesta nu era cazul produsului Blutquick.

25 Herbaria a formulat o acțiune împotriva deciziei menționate în fața Bayerisches Verwaltungsgericht München (Tribunalul Administrativ Bavarez din München, Germania), care a adresat Curții întrebări preliminare privind interpretarea acestui articol 27 alineatul (1) litera (f).

26 Având în vedere răspunsurile la aceste întrebări, furnizate de Curte în Hotărârea din 5 noiembrie 2014, Herbaria Kräuterparadies (C-137/13, EU:C:2014:2335), Bayerisches Verwaltungsgericht München (Tribunalul Administrativ Bavarez din München) a respins acțiunea formulată de Herbaria.

27 Apelul declarat împotriva acestei decizii a fost respins printr-o hotărâre din 29 iulie 2021, împotriva căreia Herbaria a formulat recurs în fața Bundesverwaltungsgericht (Curtea Administrativă Federală, Germania), instanța de trimitere.

28 Această instanță arată că, întrucât decizia din 18 ianuarie 2012 a Institutului pentru Agricultură din landul Bavaria este un act administrativ care își produce efectele în timp, rezultă din jurisprudența națională că această instanță este obligată să soluționeze litigiul cu care este sesizată întemeindu-se pe dreptul aplicabil la momentul la care se pronunță. În consecință, Regulamentul nr. 834/2007 nu ar mai fi aplicabil *ratione temporis* acestui litigiu, acest regulament fiind înlocuit de Regulamentul 2018/848.

29 În fața instanței de trimitere, Herbaria nu mai contestă că adăugarea de vitamine și de minerale în Blutquick nu este impusă de lege și că, prin urmare, acest produs nu este conform cu articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848 și cu punctul 2.2.2 litera (f) subpunctul (i) din partea IV din anexa II la acesta, care a înlocuit în esență articolul 27 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 889/2008. Astfel, potrivit instanței de trimitere, este cert că articolul 33 alineatul (1), articolul 33 alineatul (5) și articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848 interzic, pentru produsul Blutquick, utilizarea logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică, a etichetei ecologice naționale și, respectiv, a termenilor referitori la producția ecologică.

30 Cu toate acestea, Herbaria arată că, în temeiul acestui din urmă regulament, un produs alimentar comparabil cu Blutquick, importat din Statele Unite ale Americii, nu este supus unei astfel de interdicții.

31 Astfel, în urma unui acord încheiat în 2012 printr-un schimb de scrisori între Comisie și US Department of Agriculture (Ministerul Agriculturii, Statele Unite), Statele Unite ar fi fost înscrise în lista țărilor terțe ale căror norme de producție sunt echivalente cu cele prevăzute de Regulamentul nr. 834/2007, în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) din acesta. Această înscriere ar permite, în temeiul – în prezent – al articolului 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Regulamentul 2018/848, ca produse concurente cu cele comercializate de Herbaria, originare din Statele Unite, să fie introduse pe piață în Uniune ca produse ecologice. Acestea din urmă ar putea purta logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică, precum și termeni referitori la producția ecologică, cu singura condiție ca ele să respecte normele de producție ale țării terțe respective, cu alte cuvinte chiar și atunci când nu respectă normele de producție din dreptul Uniunii. Aceasta ar constitui, în opinia Herbaria, o inegalitate de tratament cu încălcarea articolului 20 din cartă.

32 Landul Bavaria consideră că interpretarea Regulamentului 2018/848 susținută de Herbaria este eronată și că, în realitate, un produs care provine din Statele Unite nu poate purta logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică decât dacă respectă normele de producție prevăzute de acest regulament, astfel încât nu există nicio diferență de tratament cu un produs fabricat în Uniune.

33 Instanța de trimitere are îndoieli, mai întâi, cu privire la aspectul dacă un produs importat din Statele Unite poate purta logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică, deși nu respectă în toate privințele cerințele prevăzute de Regulamentul 2018/848.

34 În continuare, dacă acest lucru este posibil, instanța de trimitere ridică problema dacă aceasta nu ar constitui o inegalitate de tratament, în sensul articolului 20 din cartă, și, eventual, dacă o asemenea inegalitate de tratament ar putea fi justificată în raport cu recunoașterea caracterului echivalent al normelor în materie de producție și de control aplicabile în SUA pentru produsele în cauză sau de obiectivul de facilitare a schimburilor comerciale pe care îl urmărește o astfel de recunoaștere a echivalenței.

35 În sfârșit, instanța de trimitere consideră că problema s-ar ridica în mod similar în ceea ce privește utilizarea unor termeni referitori la producția ecologică, vizată la articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848.

36 În aceste condiții, Bundesverwaltungsgericht (Curtea Administrativă Federală) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848 trebuie interpretat în sensul că logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică poate fi utilizat pentru un produs alimentar prelucrat care este importat în Uniune în vederea introducerii pe piață ca produs ecologic, dar care, întrucât conține, pe lângă produse vegetale, și minerale și vitamine de origine nevegetală, nu respectă cerințele prevăzute la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848 coroborat cu punctul 2.2.2 din partea IV din anexa II la același regulament?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: din articolul 20 din cartă rezultă că logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică poate fi utilizat pentru un produs alimentar prelucrat, în cazul în care are originea în Uniunea Europeană și respectă normele echivalente de producție și control ale unei țări terțe recunoscute potrivit articolului 48 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848, dar nu și cerințele de la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848 coroborat cu punctul 2.2.2 litera (f) din partea IV din anexa II la același regulament?

3) Din articolul 20 din cartă rezultă că un produs alimentar prelucrat care are originea în Uniunea Europeană poate purta termeni referitori la producția ecologică în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848, fără a utiliza logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică?”

Cu privire la cererea de redeschidere a fazei orale a procedurii

37 După prezentarea concluziilor domnului avocat general, Herbaria a solicitat, prin actul depus la grefa Curții la 26 iunie 2024, să se dispună redeschiderea fazei orale a procedurii.

38 În susținerea cererii sale, Herbaria apreciază că concluziile domnului avocat general conțin mai multe elemente de drept și de fapt inexacte, susceptibile să inducă în eroare Curtea. Astfel de elemente, pe care domnul avocat general le-ar fi considerat ca fiind hotărâtoare pentru răspunsul la întrebările preliminare, nu ar fi fost, în plus, dezbătute în ședință între părțile din litigiul principal sau între persoanele interesate prevăzute la articolul 23 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene.

39 Astfel, pe de o parte, domnul avocat general ar fi afirmat în mod eronat că există „indicații care însoțesc” logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică care menționează originea materiei prime și locul de fabricare a unui produs, astfel încât consumatorul, din moment ce acest logo este utilizat, ar fi întotdeauna informat cu privire la faptul că produsul respectiv provine din SUA. Pe de altă parte, domnul avocat general ar fi interpretat greșit liniile directoare ale Codex Alimentarius, vizate la articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul nr. 834/2007.

40 Trebuie amintit în primul rând că, în temeiul articolului 252 al doilea paragraf TFUE, avocatul general prezintă în mod public, cu deplină imparțialitate și în deplină independență, concluzii motivate cu privire la cauzele care, în conformitate cu Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, necesită intervenția sa. Nici concluziile acestuia, nici motivarea pe care se întemeiază avocatul general nu sunt obligatorii pentru Curte (Hotărârea din 18 ianuarie 2024, CROSS Zlín, C-303/22, EU:C:2024:60, punctul 36 și jurisprudența citată).

41 Trebuie amintit de asemenea că Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și Regulamentul de procedură nu prevăd posibilitatea ca părțile din litigiul principal și persoanele interesate prevăzute la articolul 23 din acest statut să răspundă la concluziile prezentate de avocatul general. În consecință, dezacordul unei părți din litigiul principal sau al unei persoane interesate față de concluziile avocatului general, oricare ar fi chestiunile pe care le examinează în cadrul acestora, nu poate constitui prin el însuși un motiv care să justifice redeschiderea fazei orale a procedurii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 ianuarie 2024, CROSS Zlín, C-303/22, EU:C:2024:60, punctul 37 și jurisprudența citată).

42 Prin urmare, Herbaria nu și-ar putea justifica în mod valabil cererea de redeschidere a fazei orale a procedurii criticând temeinicia anumitor pasaje din concluziile domnului avocat general.

43 În al doilea rând, în temeiul articolului 83 din Regulamentul de procedură, Curtea poate oricând să dispună, după ascultarea avocatului general, redeschiderea fazei orale a procedurii, în special atunci când consideră că nu este suficient de lămurită sau atunci când o parte a invocat după închiderea acestei faze un fapt nou de natură să aibă o influență decisivă asupra deciziei Curții sau atunci când cauza trebuie soluționată pe baza unui argument care nu a fost pus în discuția părților ori a persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene.

44 În speță, este însă necesar să se arate că persoanele interesate care au participat la prezenta procedură au putut expune, în cursul fazelor scrisă și orală ale acesteia, elementele de drept pe care le-au considerat pertinente pentru a permite Curții să interpreteze dispozițiile dreptului Uniunii care fac obiectul întrebărilor adresate de instanța de trimitere. În această privință, Curtea apreciază că dispune de toate elementele necesare pentru a se pronunța cu privire la prezenta cerere de decizie preliminară și că niciunul dintre elementele invocate de Herbaria în susținerea cererii sale de redeschidere a fazei orale a procedurii nu justifică această redeschidere, în aplicarea articolului 83 din Regulamentul de procedură.

45 În aceste condiții, Curtea consideră, după ascultarea avocatului general, că nu este necesar să dispună redeschiderea fazei orale a procedurii.

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

46 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, în cadrul procedurii de cooperare între instanțele naționale și Curte instituite la articolul 267 TFUE, este de competența acesteia din urmă să ofere instanței naționale un răspuns util, care să îi permită să soluționeze litigiul cu care este sesizată. Din această perspectivă, Curtea trebuie, dacă este cazul, să reformuleze întrebările care îi sunt adresate. Împrejurarea că, pe plan formal, o instanță națională a formulat o întrebare preliminară făcând trimitere la anumite dispoziții ale dreptului Uniunii nu împiedică Curtea să furnizeze acestei instanțe toate elementele de interpretare ce pot fi utile pentru soluționarea cauzei cu care este sesizată, indiferent dacă ea s-a referit sau nu la acestea în enunțul întrebărilor sale. În această privință, revine Curții sarcina de a extrage din ansamblul elementelor furnizate de instanța națională și mai ales din motivarea deciziei de trimitere elementele de drept al Uniunii care necesită o interpretare, având în vedere obiectul litigiului (Hotărârea din 21 septembrie 2023, Juan, C-164/22, EU:C:2023:684, punctul 24 și jurisprudența citată).

47 În formularea primei întrebări, instanța de trimitere nu menționează decât articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848, care reglementează utilizarea logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică. Cu toate acestea, din cererea de decizie preliminară și în special din motivele privind a treia întrebare rezultă că această instanță consideră că prima întrebare se ridică în mod similar în ceea ce privește articolul 30 alineatul (2) din acest regulament, care reglementează utilizarea termenilor referitori la producția ecologică.

48 Astfel, pentru a oferi un răspuns util instanței de trimitere, trebuie să se considere că, prin intermediul primei întrebări, această instanță solicită în esență să se stabilească dacă articolul 30 alineatul (2) și articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848 trebuie interpretate în sensul că logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică și termeni referitori la producția ecologică pot fi utilizați pentru un produs alimentar prelucrat care este importat dintr-o țară terță în condițiile prevăzute la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) și la articolul 48 alineatul (1) din acest regulament pentru a fi introdus pe piața Uniunii ca produs ecologic, în condițiile în care, dat fiind că acest produs conține minerale și vitamine de origine nevegetală, el nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 16 alineatul (1) din regulamentul menționat coroborat cu punctul 2.2.2 litera (f) din partea IV din anexa II la acesta.

Cu privire la utilizarea logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică și a unor termeni referitori la producția ecologică

49 Este necesar să se arate de la bun început că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848, acesta se aplică produselor vizate de această dispoziție, în special atunci când sunt produse sau importate în Uniune sau atunci când sunt destinate să fie produse sau importate în Uniune.

50 Or, potrivit modului de redactare a articolului 30 alineatul (2) și a articolului 33 alineatul (1) din acest regulament, utilizarea unor termeni referitori la producția ecologică și utilizarea logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică sunt permise numai pentru produse care sunt conforme cu regulamentul respectiv.

51 Acest mod de redactare tinde astfel să indice, după cum a arătat în esență domnul avocat general la punctele 67-72 din concluzii, că acești termeni și acest logo nu pot fi utilizați pentru produse ecologice, indiferent dacă sunt fabricate în Uniune sau importate dintr-o țară terță în vederea introducerii lor pe piață în Uniune ca produse ecologice, decât dacă sunt conforme cu cerințele stabilite în regulamentul menționat, în special cu capitolele II și III din acesta.

52 Cu toate acestea, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, interpretarea dispozițiilor dreptului Uniunii impune să se țină seama nu numai de formularea acestora, ci și de contextul în care se înscriu aceste dispoziții și de obiectivele urmărite de reglementarea din care fac parte (Hotărârea din 29 iulie 2024, Belgian Association of Tax Lawyers și alții, C-623/22, EU:C:2024:639, punctul 94, precum și jurisprudența citată).

53 În ceea ce privește, în primul rând, acest context, trebuie arătat că Regulamentul 2018/848 introduce o distincție între produsele fabricate în Uniune și cele care sunt importate dintr-o țară terță, în vederea introducerii lor pe piață în Uniune ca produse ecologice.

54 Astfel, pe de o parte, în ceea ce privește în special alimentele prelucrate produse în Uniune, acestea trebuie, în temeiul articolului 16 alineatul (1) din acesta, să respecte normele de producție detaliate care figurează în partea IV din anexa II la acest regulament, precum și în orice act de punere în aplicare menționat la articolul 16 alineatul (3) din acesta.

55 Pe de altă parte, articolul 45 din Regulamentul 2018/848 prevede condițiile cumulative pe care trebuie să le îndeplinească un produs care nu este fabricat în Uniune pentru a putea fi importat dintr-o țară terță și introdus pe piață în Uniune ca produs ecologic.

56 Astfel, mai întâi, articolul 45 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2018/848 impune ca produsul importat să fie un produs menționat la articolul 2 alineatul (1) din acest regulament.

57 În continuare, articolul 45 alineatul (1) litera (c) din regulamentul menționat impune în esență ca operatorii din țările terțe să poată furniza importatorilor și autorităților naționale din Uniune și din aceste țări terțe toate informațiile necesare pentru a asigura trasabilitatea produsului în cauză.

58 În sfârșit, conform articolului 45 alineatul (1) litera (b) din același regulament, produsul importat dintr-o țară terță trebuie să îndeplinească una dintre condițiile prevăzute de această dispoziție.

59 Astfel, în primul rând, în ipoteza prevăzută la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul 2018/848, acest produs este în esență conform cu dispozițiile capitolelor II, III și IV din acest regulament și, așadar, printre altele, cu normele de producție cuprinse în capitolul III din regulamentul menționat, precum și cu normele de etichetare prevăzute în capitolul IV din acesta.

60 În al doilea rând, în ipoteza vizată la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul 2018/848, produsul menționat, dacă provine dintr-o țară terță recunoscută în conformitate cu articolul 47 din acest regulament, îndeplinește condițiile enunțate în acordul comercial în cauză.

61 În al treilea rând, în ipoteza vizată la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Regulamentul 2018/848, produsul, dacă provine dintr-o țară terță recunoscută, în scopul echivalenței, în conformitate cu articolul 48 alineatul (1) din acesta, respectă normele echivalente ale acestei țări terțe în materie de producție și control și este importat însoțit de un certificat de inspecție, eliberat de autoritățile competente, de autoritățile de control sau de organismele de control ale țării terțe menționate, prin care se confirmă conformitatea acestui produs.

62 Din însuși modul de redactare a articolului 45 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2018/848 rezultă că cele trei condiții stabilite la punctele (i)-(iii) din această dispoziție sunt condiții alternative, astfel încât este suficient ca una singură dintre ele să fie îndeplinită pentru ca produsul importat dintr-o țară terță, în cazul în care îndeplinește și celelalte două condiții prevăzute la articolul 45 alineatul (1) literele (a) și (c) din acest regulament, să poată fi introdus pe piață în Uniune ca produs ecologic.

63 Or, printre aceste trei condiții alternative, numai cea vizată la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul 2018/848 impune ca produsul importat să fie conform cu dispozițiile capitolelor II, III și IV din acest regulament.

64 În consecință, un produs care corespunde ipotezei vizate la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Regulamentul 2018/848, deși nu respectă toate normele de producție prevăzute în capitolul III din acest regulament, ar putea fi introdus pe piață în Uniune ca produs ecologic, în măsura în care este vorba despre un produs provenit dintr-o țară terță recunoscută de Uniune în scopul echivalenței în temeiul articolului 33 alineatul (2) din Regulamentul nr. 834/2007, la care se referă articolul 48 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848, și care respectă în special normele de producție în vigoare în această țară terță care au fost considerate de Uniune ca fiind echivalente cu cele prevăzute în capitolul III menționat.

65 Trebuie arătat în această privință că noțiunea de „echivalență” este definită la articolul 3 punctul 64 din Regulamentul 2018/848 ca fiind îndeplinirea acelorași obiective și principii prin aplicarea unor norme care garantează același nivel de asigurare a conformității.

66 În consecință, referirea de la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Regulamentul 2018/848 la caracterul echivalent al normelor de producție din țara terță în cauză presupune în mod necesar că normele în vigoare în această țară terță urmăresc aceleași obiective și respectă aceleași principii precum cele care rezultă din dispozițiile capitolului II din Regulamentul 2018/848. În ceea ce privește normele de producție enunțate în capitolul III din acesta, reiese din această definiție că reglementarea țării terțe menționate nu trebuie să fie identică cu cea a Uniunii, ci trebuie să garanteze același „nivel de asigurare a conformității” precum cel impus de aceasta din urmă în ceea ce privește produsele fabricate în Uniune.

67 Or, astfel cum s-a amintit la punctul 51 din prezenta hotărâre, atât articolul 30 alineatul (2), cât și articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848 permit utilizarea unor termeni referitori la producția ecologică și, respectiv, a logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică numai pentru produse care sunt conforme cu acest regulament.

68 În schimb, nicio dispoziție din Regulamentul 2018/848 nu permite utilizarea acestor termeni sau a logoului menționat pentru produse care provin din țări terțe recunoscute în scopul echivalenței, care, deși pot fi importate în Uniune în temeiul articolului 45 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) sau (iii) din acest regulament, nu sunt totuși conforme cu normele de producție stabilite de acesta.

69 Interpretarea literală a articolului 30 alineatul (2) și a articolului 33 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848, prezentată la punctul 51 din prezenta hotărâre, este astfel confirmată în special de structura articolului 45 alineatul (1) litera (b) din acest regulament. Astfel, legiuitorul Uniunii a intenționat să distingă, în cadrul produselor importate ca produse ecologice, între, pe de o parte, cele care sunt conforme cu capitolele II, III și IV din regulamentul menționat și, pe de altă parte, cele care sunt reglementate de norme echivalente în țara lor de origine, recunoscute ca atare fie în temeiul unui acord comercial, fie în temeiul unei măsuri unilaterale a Uniunii.

70 În al doilea rând, această interpretare este confirmată de obiectivele Regulamentului 2018/848 și în special de dispozițiile sale privind etichetarea produselor ecologice, printre care figurează articolul 30 alineatul (2) și articolul 33 alineatul (1) din acesta.

71 Mai întâi, astfel cum rezultă din considerentele (6), (9) și (123) ale Regulamentului 2018/848, cadrul juridic stabilit pentru punerea în aplicare a politicii agricole comune, din care face parte acest regulament în temeiul instrumentelor menționate la articolul 43 alineatul (2) TFUE, urmărește să asigure condiții de concurență loială în cadrul pieței interne a produselor ecologice, precum și să mențină și să justifice încrederea pe care consumatorii o au în produsele etichetate ca ecologice. În acest scop, legiuitorul Uniunii a intenționat să prevadă norme care să răspundă

așteptărilor ridicate ale consumatorilor în materie și care să fie suficient de clare pentru destinatarii lor. Acesta este contextul în care el a subliniat, în considerentul (15) al Regulamentului 2018/848, că încrederea consumatorilor este crucială pe piața alimentelor ecologice și, în considerentul (17), că acest regulament urmărește în special să asigure această încredere, precum și să protejeze interesele consumatorilor.

72 În continuare, reiese din considerentul (73) al Regulamentului 2018/848 că obiectivul dispozițiilor sale privind etichetarea, inclusiv cele referitoare la utilizarea logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică și a termenilor referitori la producția ecologică, constă în protejarea intereselor atât ale operatorilor care doresc ca produsele lor să fie identificate în mod corect pe piața produselor ecologice și să profite de condiții de concurență loială, cât și ale consumatorilor care trebuie să poată alege în cunoștință de cauză între produsele care le sunt oferite.

73 În ceea ce privește, în sfârșit, în special logoul Uniunii Europene privind producția ecologică, considerentele (77)-(79) ale Regulamentului 2018/848 subliniază voința legiuitorului Uniunii ca utilizarea acestui logo să fie reglementată astfel încât să înlăture orice ambiguitate în percepția consumatorilor de pe întreaga piață a Uniunii, să nu îi inducă în eroare cu privire la caracterul ecologic al produsului în cauză în ansamblul său, precum și să evite orice posibilitate de confuzie în percepția lor cu privire la aspectul dacă un produs este originar din Uniune sau dintr-o țară terță.

74 În speță, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 64-67 din prezenta hotărâre, din alegerea efectuată de legiuitorul Uniunii rezultă că produsele importate din țări terțe în temeiul regimului de echivalență prevăzut la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Regulamentul 2018/848 pot fi introduse pe piață în Uniune ca produse ecologice chiar și atunci când nu îndeplinesc toate cerințele stabilite de acest regulament, în special în capitolele II și III din acesta. În schimb, produsele fabricate în Uniune trebuie să îndeplinească toate aceste cerințe pentru a putea fi introduse pe piață ca produse ecologice.

75 În acest context, a permite ca termeni referitori la producția ecologică și ca logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică să fie utilizați pe piața internă a produselor ecologice atât pentru produsele care au fost fabricate în Uniune sau în țări terțe, în conformitate cu normele de producție stabilite de Regulamentul 2018/848, cât și pentru cele care au fost fabricate în țări terțe potrivit unor norme doar echivalente cu aceste norme de producție ar aduce atingere concurenței loiale pe piața internă a produselor ecologice și ar crea o ambiguitate care ar putea induce în eroare consumatorii.

76 Astfel, într-o asemenea situație, aceștia din urmă ar putea considera că un produs care poartă termeni referitori la producția ecologică sau logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică este conform cu toate cerințele stabilite de Regulamentul 2018/848, în special în capitolele II și III din acesta, în condițiile în care respectă numai normele de producție ale țării terțe din care este importat, echivalente cu normele de producție din acest regulament.

77 Or, în particular, rațiunea de a exista a logoului menționat constă tocmai în informarea consumatorilor, în mod clar și lipsit de ambiguitate, cu privire la faptul că produsul pe care acesta figurează este pe deplin conform cu toate cerințele prevăzute de Regulamentul 2018/848, iar nu numai cu normele echivalente acestuia. Aceasta cu atât mai mult cu cât acest logo, în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din acest regulament, constituie o atestare oficială a Uniunii Europene.

78 Împrejurarea evidențiată în special de Comisie că, în temeiul articolului 32 alineatul (2) din Regulamentul 2018/848, atunci când logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică este utilizat pe un produs, trebuie să fie adăugată o indicație precizând locul în care au fost produse materiile prime agricole care compun acest produs, nu poate fi suficientă pentru a evita orice ambiguitate. O asemenea indicație nu îi permite astfel consumatorului să știe dacă un produs importat este conform cu normele de producție din Regulamentul 2018/848 sau dacă respectă numai norme de producție echivalente cu cele din acest regulament.

79 În consecință, este necesar să se concluzioneze că un produs importat dintr-o țară terță pentru a fi introdus pe piață în Uniune ca produs ecologic în temeiul articolului 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Regulamentul 2018/848 nu poate utiliza pentru etichetarea sa nici logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică, nici, în principiu, termeni referitori la producția ecologică.

Cu privire la utilizarea logoului țării terțe pentru producția ecologică

80 În aceste condiții, în măsura în care Regulamentul 2018/848 conține, în special în capitolul VII din acesta, dispoziții care reglementează schimburile cu țările terțe, acest regulament urmărește de asemenea să instituie un anumit număr de norme aplicabile comerțului internațional cu produse ecologice în scopul, astfel cum a subliniat în mod întemeiat Consiliul în ședința de audiere a pledoariilor, de a facilita, pe de o parte, aprovizionarea, disponibilitatea ofertei, precum și satisfacerea cererii în creștere pentru aceste produse în Uniune și, pe de altă parte, pe baza unor înțelegeri bilaterale, exportul unor astfel de produse originare din Uniune către țări terțe.

81 Tocmai în acest cadru se înscrie articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din regulamentul menționat, care conferă Comisiei competența de a recunoaște că norme ale unei țări terțe sunt echivalente cu cele ale Regulamentului 2018/848.

82 Din dosarul de care dispune Curtea reiese că anumite produse importate ca produse ecologice, în temeiul regimului de echivalență prevăzut la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din acest regulament, poartă logoul pentru producția ecologică al țării terțe din care sunt importate și că un astfel de logo poate cuprinde termeni referitori la producția ecologică, precum „biologique”, „ecológico” sau „organic” ori derivate și diminutive ale acestor termeni, precum „bio” sau „eco”.

83 În această privință, este necesar să se constate că utilizarea pentru astfel de produse importate a logoului pentru producția ecologică al țării terțe din care sunt importate nu este susceptibilă să denatureze concurența loială în cadrul pieței interne a produselor ecologice sau să creeze o ambiguitate care poate induce în eroare consumatorii. Astfel, pe lângă faptul că utilizarea unui logo pentru producția ecologică dintr-o țară terță diferit de logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică nu plasează produsele în cauză pe același plan din punct de vedere concurențial, utilizarea logoului pentru producția ecologică al unei țări terțe nu poate nici să dea impresia că produsele importate în cauză sunt conforme cu toate cerințele stabilite de Regulamentul 2018/848.

84 Rezultă că, fără a aduce atingere concluziei formulate la punctul 80 din prezenta hotărâre, pentru a asigura efectul util în special al articolului 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Regulamentul 2018/848, precum și pentru a menține competențele pe care acest regulament le conferă Comisiei, produsele importate în temeiul acestei dispoziții, care au acces la piața Uniunii „ca produse

ecologice”, trebuie să poată utiliza logoul pentru producția ecologică al țării terțe din care provin, chiar și atunci când acest logo conține termeni identici cu cei referitori la producția ecologică, în sensul articolului 30 alineatul (1) din acest regulament și al anexei IV la acesta.

85 Având în vedere ceea ce precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare după cum urmează:

– Articolul 30 alineatul (2) și articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul 2018/848 trebuie interpretate în sensul că nici logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică, nici, în principiu, termeni referitori la producția ecologică nu pot fi utilizați pentru un produs alimentar prelucrat care este importat dintr-o țară terță în condițiile prevăzute la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) și la articolul 48 alineatul (1) din acest regulament pentru a fi introdus pe piața Uniunii ca produs ecologic, în condițiile în care, dat fiind că acest produs conține minerale și vitamine de origine nevegetală, el nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 16 alineatul (1) din regulamentul menționat coroborat cu punctul 2.2.2 litera (f) din partea IV din anexa II la acesta.

– Logoul acestei țări terțe pentru producția ecologică poate fi însă utilizat în Uniune pentru un astfel de aliment, chiar și atunci când acest logo conține termeni referitori la producția ecologică, în sensul articolului 30 alineatul (1) din același regulament și al anexei IV la acesta.

Cu privire la a doua și la a treia întrebare

86 Ținând seama de răspunsul dat la prima întrebare, nu este necesar să se răspundă la cea de a doua și la cea de a treia întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

87 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară:

Articolul 30 alineatul (2) și articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului

trebuie interpretate în sensul că

nici logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică, nici, în principiu, termeni referitori la producția ecologică nu pot fi utilizați pentru un produs alimentar prelucrat care este importat dintr-o țară terță în condițiile prevăzute la articolul 45 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) și la articolul 48 alineatul (1) din acest regulament pentru a fi introdus pe piața Uniunii Europene ca produs ecologic, în condițiile în care, dat fiind că acest produs conține minerale și vitamine de origine nevegetală, el nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 16 alineatul (1) din regulamentul menționat coroborat cu punctul 2.2.2 litera (f) din partea IV din anexa II la acesta.

Logoul acestei țări terțe pentru producția ecologică poate fi însă utilizat în Uniune pentru un astfel de produs alimentar, chiar și atunci când acest logo conține termeni referitori la producția ecologică, în sensul articolului 30 alineatul (1) din același regulament și al anexei IV la acesta.

Semnături